

اثر افزودن آلومینا به عنوان رقیق کننده بر سنتز احتراقی کامپوزیت $\text{Al}_2\text{O}_3\text{-ZrB}_2$

دیناه پژشکی^۱، محمد رجبی^{۱*}، سید محمود ربیعی^۱ و غلامرضا خیاطی^۲

۱- گروه مهندسی مواد و متالورژی، دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل

۲- دانشکده مهندسی مواد، دانشگاه شهید باهنر کرمان

(دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۰۳/۲۰ - دریافت نسخه نهایی: ۱۳۹۳/۱۰/۰۷)

چکیده – در این پژوهش، اثر افزودن آلومینا به عنوان رقیق کننده بر سنتز احتراقی خود انتشار دما بالای فعال شده مکانیکی کامپوزیت آلومینا-دیبوراید زیرکونیم بررسی شد. بدین منظور، مخلوط ترمیت شامل آلومینیوم، اکسید زیرکونیم، اسید بوریک و مقادیر متفاوت اکسید آلومینیوم (۰، ۲، ۶ و ۹ درصد وزنی) به عنوان ماده اولیه استفاده و برای ۵ ساعت فعال سازی مکانیکی شد، سپس تفجoshi در کوره در دمای ۶۵۰ درجه سانتی گراد انجام شد. نتایج نشان داد که با افزایش اکسید آلومینیوم تا ۶ درصد وزنی، شدت قله گرمایش در منحنی های تحلیل گرماسنجی افتراقی افزایش، اما با افزودن مقادیر بیشتر، شدت قله کاهش می یابد. در این حالت، توزیع یکنواخت تر ذرات دیبوراید زیرکونیم با اندازه دانه ظرفیتر مشاهده شد.

واژگان کلیدی: آسیاب مکانیکی، رقیق کننده، سنتز احتراقی، کامپوزیت زمینه آلومینا

Effect of Al_2O_3 Addition as Diluent on Combustion Synthesis of $\text{Al}_2\text{O}_3\text{-ZrB}_2$ Composite

D. Pezeshki¹, M. Rajabi^{1*}, S.M. Rabiee¹ and G. Khayati²

1- Material Science and Engineering Group, Faculty of Mechanical Engineering,
Noshirvani University of Technology, Babol, Iran

2- Faculty of Materials Engineering, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman, Iran

Abstract: In this study, the effect of Al_2O_3 addition as a diluent during mechanically activated self-propagating high temperature synthesis (MASHS) of $\text{Al}_2\text{O}_3\text{-ZrB}_2$ composite was investigated. For this purpose, the thermite mixture of Al, ZrO_2 ,

* مسئول مکاتبات پست الکترونیکی: m.rajabi@nit.ac.ir

H_3BO_3 and different amounts of Al_2O_3 (0, 3, 6, 9 wt.%) were used as the raw materials and mechanically activated for 5 h, then furnace sintering was performed at 650 °C. The results showed that by increasing the Al_2O_3 content up to 6 wt.%, the intensity of exothermic peak in the DSC curves increases, but for higher additive contents it decreases. In this case, more homogenous distribution of ZrB_2 particles with finer grain size was observed.

Keywords: Al_2O_3 -based composite, Combustion synthesis, Diluent, Mechanical milling

دانه است [٦، ٧].

افزودن ماده افزودنی از جنس محصول به مواد اولیه یکی از پارامترهای موثر در سنتز احتراقی است [٧]. گزارش شده است ماده افزودنی که از جنس محصول باشد دمای آدیاباتیک را کاهش می‌دهد و منجر به کاهش سرعت انجام واکنش و در نتیجه کنترل فرایند می‌شود [٨]. علاوه بر این، افزودن آلومینا می‌تواند منجر به کاهش دمای تفجوشی و در نتیجه افزایش قابلیت تفجوشی شود [٩]. میشرا و همکارانش [٣] با افزودن ۵ درصد وزنی آلومینا به مواد اولیه و تولید کامپوزیت $Al_2O_3-ZrB_2$ بهروش SHS، نشان دادند که اندازه ذره فاز تقویت کننده (ZrB_2) با افزودن آلومینا کاهش می‌یابد. بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که تاکنون اثر مقادیر متفاوت افزودنی بر سنتز کامپوزیت $Al_2O_3-ZrB_2$ بهروش MASHS بررسی نشده است. در این پژوهش، با افزودن مقادیر متفاوت آلومینا (۰، ۳، ۶ و ۹ درصد وزنی) به مواد اولیه (شامل آلومینیوم، اکسید زیرکونیم و اسید بوریک) و سنتز کامپوزیت $Al_2O_3-ZrB_2$ بهروش MASHS، اثر افزودنی بر گرمای تشکیل و تکمیل واکنش و ویژگی محصول بررسی شده است.

۲- روش آزمایش

در این پژوهش از پودر آلومینیوم (۹۹/۵٪، میانگین اندازه ذرات ۵ میکرومتر) به عنوان عامل احیا کننده و اسید بوریک (۹۹٪، میانگین اندازه ذرات ۱۰۰ میکرومتر) و اکسید زیرکونیم (۹۸/۵٪، اندازه ذرات کمتر از ۴ میکرومتر) به عنوان واکنش‌گرایی ترمیت و پودر- α -آلومینا (۹۹/۹٪، میانگین اندازه ذرات ۴ میکرومتر) به عنوان افزودنی استفاده شد. مقدار ماده افزودنی به ترتیب ۰، ۳، ۶ و ۹ درصد وزنی انتخاب شد. توزیع مواد اولیه طبق نسبت استوکیومتری مطابق با واکنش (۱)

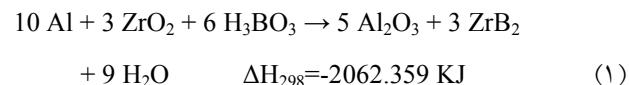
۱- مقدمه

کاربرد آلومینا به عنوان یک ماده سرامیکی به دلیل خواصی مثل چقلمگی شکست پایین، استحکام پایین، مقاومت به ضربه و شوک گرمایی ضعیف با محدودیت‌هایی مواجه است. یکی از روش‌های موثر در بهبود خواص سرامیک‌ها، افزودن ذرات تقویت کننده و ساخت کامپوزیت است [۱]. دی‌بوراید زیرکونیم یک ماده سرامیکی است که از مهمترین ویژگی‌های آن می‌توان به نقطه ذوب بالا (۳۲۴۶ درجه سانتی‌گراد)، سختی و هدایت الکتریکی مناسب و همچنین مقاومت شیمیایی عالی در برابر اسیدهایی مثل اسید کلریدریک اشاره کرد [۲]. افزودن ذرات دی‌بوراید زیرکونیم به عنوان فاز تقویت کننده به کامپوزیت‌های زمینه سرامیکی، منجر به بهبود خواصی مثل استحکام، سختی، چقلمگی شکست و مقاومت به ضربه می‌شود. تاکنون روش‌های بی‌شماری برای ساخت این اکسید استفاده قرار گرفته است که از میان آن‌ها، روش سنتز احتراقی خود انتشار دما بالا (SHS)^۱ در چند سال اخیر مورد توجه قرار گرفته است [۳، ۴]. از مهمترین مزایای این روش، سرعت بالای واکنش، هزینه پایین، دمای کم کاری و خلوص بالای محصول است [۵]. با این وجود، به دلیل گرادیان دمایی و سرعت بالای واکنش، ایجاد ترکیبات غیرهمگن در این روش گزارش شده است. به‌منظور بهبود فرایند سنتز احتراقی، استفاده از فعال‌سازی مکانیکی مورد توجه قرار گرفته است و بر این اساس روش سنتز احتراقی خود انتشار دما بالای فعال شده مکانیکی (MASHS)^۲ ارائه شده است. از آثار محسوس فعال‌سازی مکانیکی بر فرایند سنتز می‌توان به افزایش شدت واکنش‌های سنتز، تغییر قابل ملاحظه در دمای شروع واکنش‌ها و همچنین سنتز حالت جامد محصولات اشاره کرد که نتیجه آن افزایش تعداد مکان‌های جوانه‌زنی مؤثر و محدودیت در رشد

داده شده است. اولین قله گرما زا در این نمونه در دمای ۱۱۴۳ درجه سانتی گراد مشاهده می شود. نتایج حاصل از تحلیل گرماسنجی افتراقی روبشی ترکیبات مختلف پودری پس از فعال سازی مکانیکی در شکل ۲ نشان داده شده است. در تمامی نمونه ها، یک قله گرمائیگر در گستره دمای ۱۳۵ درجه سانتی گراد مشاهده می شود که می تواند به تجزیه اسید بوریک مربوط باشد [۱۰]. مشاهده یک قله گرمزا زا در منحنی مربوط به تحلیل هر یک از نمونه ها نشان دهنده انجام سنتز احتراقی و تشکیل محصول است. مقادیر گرمایی واکنش که از سطح زیر منحنی تحلیل گرمایی به دست می آید در جدول ۱ آورده شده است. گرمایی سیستم معیاری برای بررسی پیشرفت واکنش است و در شدت های بالاتر، سرعت انتشار منطقه احتراق افزایش می یابد و واکنش دهنده بیشتری به محصول تبدیل می شود. همچنین اختلاف دمای شروع و پایان قله (ΔT) به عنوان معیاری از سرعت انجام واکنش در نظر گرفته می شود و هر چه این اختلاف دما، کمتر باشد، سرعت واکنش بیشتر است. بر اساس نتایج ارائه شده در جدول ۱، می توان نتیجه گرفت که با افزایش میزان آلومینیا تا ۶ درصد وزنی، درصد محصول افزایش و با افزایش بیشتر افزودنی تا ۹ درصد، میزان محصول کاهش یافته است. گفتنی است که در منحنی تحلیل گرماسنجی افتراقی هیچ یک از نمونه های مورد بررسی، قله گرمائیگر مربوط به ذوب اکسید بور (۴۵۰ درجه سانتی گراد) دیده نمی شود. اگرچه مقداری از اکسید بور در حین آسیاب کاری با آلومینیوم واکنش و ترکیبات میانی تشکیل داده است اما به نظر می رسد دلیل این مسئله پایین بودن درصد بلوری بودن اکسید بور باشد که منجر به عدم مشاهده قله هنگام ذوب آن شده است [۱۰-۱۲].

در شکل ۳ تصاویر میکروسکوپ الکترونی از مخلوط های پودری فعال سازی مکانیکی شده بدون افزودنی و حاوی ۶ درصد وزنی آلومینیا نشان داده شده است. با مقایسه اندازه ذرات، می توان نتیجه گرفت که افزودن آلومینیا بر شرایط

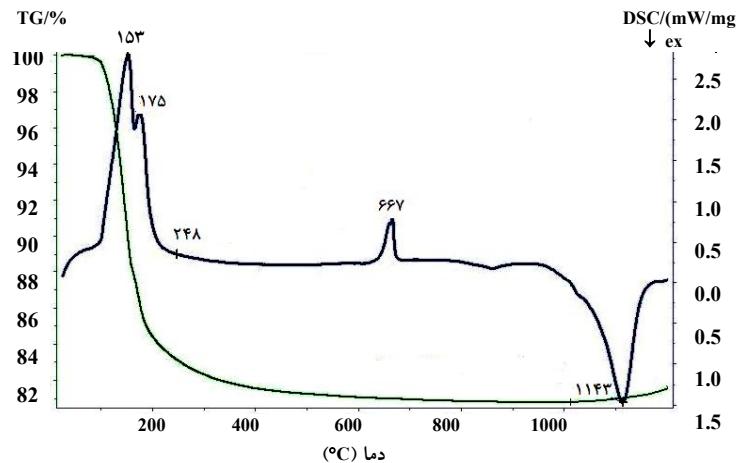
انجام گرفت.

عملیات اختلاط و فعال سازی مکانیکی در آسیاب سیارهای پرانرژی (Retsch, PM 100, Germany) با استفاده از گلوله های فولادی با قطرهای ۱۰ و ۲۰ میلی متر، با نسبت وزنی گلوله به پودر ۱ به ۱ در سرعت چرخش ۴۰۰ دور بر دقیقه به مدت ۵ ساعت انجام شد. برای جلوگیری از آلودگی اتمسفری پودر، از گاز محافظ آرگون استفاده شد و کلیه مراحل توزین و نمونه برداری در محفظه خلا انجام شد. به منظور بررسی رفتار گرمایی مخلوط پودری، تحلیل گرماسنجی افتراقی روبشی (NETZSCH STA409PC/PG)، در اتمسفر آرگون و با نرخ گرمایش ۳۰ درجه سانتی گراد بر دقیقه تا دمای ۱۲۰۰ درجه سانتی گراد انجام شد. در ادامه، مخلوط پودری در یک قالب فولادی به قطر ۱۵ میلی متر تا ۶۵٪ چگالی نظری متراکم شد و نمونه های حاصل در یک کوره الکتریکی تا دمای ۶۵۰ درجه سانتی گراد با نرخ گرمایش ۳۰ درجه سانتی گراد بر دقیقه و تحت اتمسفر محافظ آرگون گرما داده شدند. زمان ماندگاری در دمای بیشینه ۱۰ دقیقه در نظر گرفته شد. مشخصه یابی ساختاری و فازی نمونه های سنتز شده توسط تحلیل پراش پرتو ایکس (Philips X'PERT MPD) با تابش $\text{Cu}(\text{K}_{\alpha})$ و با گام زاویه ای $0^{\circ}/0^{\circ}$ درجه انجام شد. اندازه دانه دی بوراید زیرکونیم به روش دبای-شرر و بر اساس نتایج پراش پرتو ایکس محاسبه شد. ریخت (مورفلوژی) و توزیع ذرات تقویت کننده حاصل از سنتز به وسیله میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) ^۴ مدل VEGA همراه با تحلیل ^۵ EDX مورد بررسی و مطالعه قرار گرفت.

۳- نتایج

در شکل ۱، نتایج حاصل از تحلیل گرماسنجی افتراقی روبشی مواد اولیه بدون افزودنی و پیش از فعال سازی مکانیکی نشان

شکل ۱- تحلیل گرمایی افتراقی مواد اولیه سیستم $\text{Al-ZrO}_2-\text{H}_3\text{BO}_3$ قبل از فعال سازی مکانیکی

جدول ۱- گرمای تشکیل واکنش در ترکیبات پودری مختلف

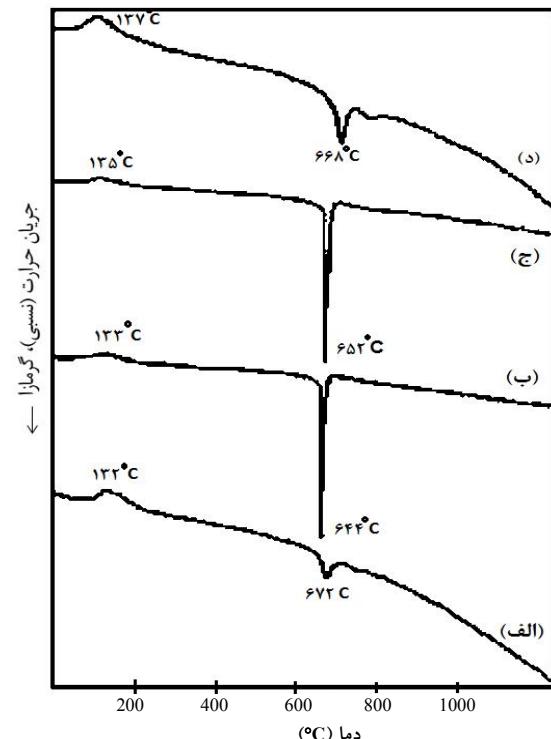
درصد افزودنی	۰	۳	۶	۹
$\Delta H (\text{J/gr})$	-۲۹۶	-۱۱۴۰	-۱۲۵۴	-۲۸۹
$\Delta T^* (\text{°C})$	۸۰	۵۰	۴۸	۶۰

* به صورت اختلاف دمای شروع و پایان قله تعریف می شود.

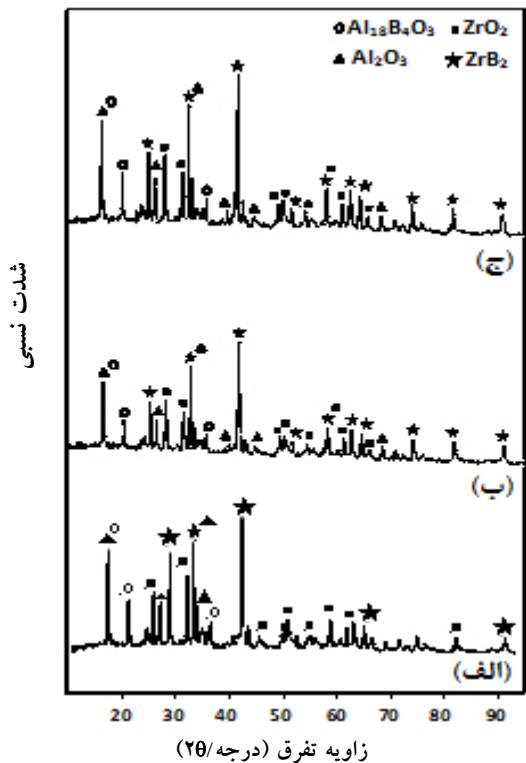
آسیاب تاثیر گذاشته، منجر به کاهش اندازه ذرات و توزیع همگن تر آنها شده است.

به منظور بررسی تشکیل احتمالی محصول قبل از ستر، تحلیل پراش پرتو X بر روی مخلوط پودری پس از فعال سازی مکانیکی انجام شد که نتایج آن در شکل ۴ آورده شده است. در این نمودار قله های مربوط به مواد اولیه (آلومینیوم (00-004-0787)، اکسید زیرکونیم (00-0313-0307) و همچنین ترکیبات آلومینیوم بورات (00-012-0639, 00-022-0002, 00-012-0639) دیده می شود. عدم مشاهده قله های مربوط به آلمینیا و دی بوراید زیرکونیم نشان می دهد که در حین فعال سازی مکانیکی، محصول تشکیل نشده است.

با توجه به قله گرمایی مشاهده شده در نتایج تحلیل گرماسنجی افتراقی روبشی، دمای ۶۵۰ درجه سانتی گراد برای ستر نمونه ها در کوره انتخاب شد و نمونه بدون افزودنی و نمونه های حاوی ۳ و ۶ درصد وزنی آلمینیا ستر شدند. در شکل ۵ الگوهای پراش پرتو ایکس مخلوط های پودری پس از

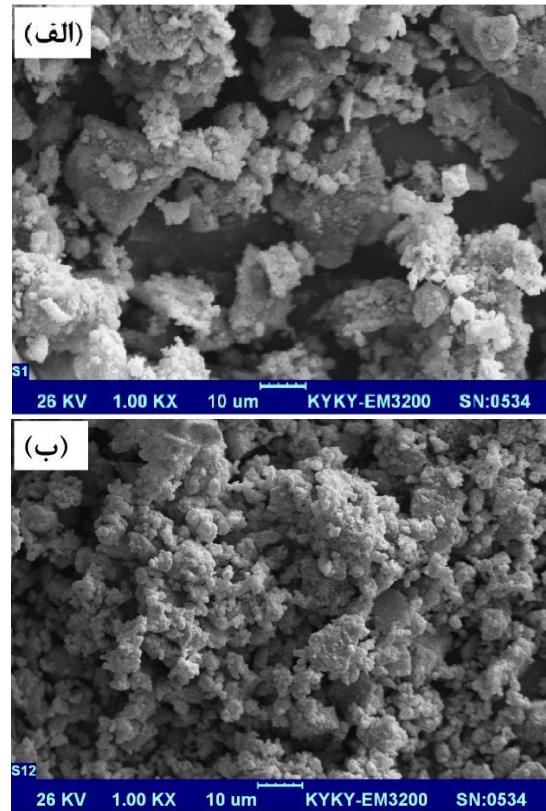
شکل ۲- تحلیل گرماسنجی افتراقی روبشی نمونه بدون افزودنی و نمونه های حاوی (ب) ۳، (ج) ۶ و (د) ۹ درصد وزنی آلمینیا

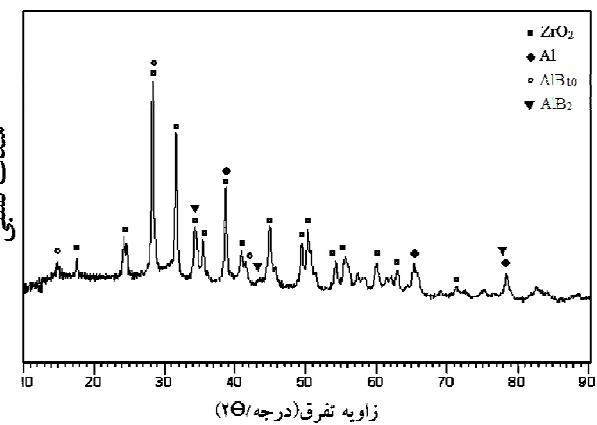
شکل ۵- نتایج پراش پرتو X مربوط به مخلوطهای پودری سنتز شده در دمای ۶۵۰ درجه سانتی گراد: (الف) نمونه بدون افزودنی، (ب) نمونه حاوی ۳ درصد افزودنی و (ج) نمونه حاوی ۶ درصد افزودنی

وجود دارد و شدت قله ZrB_2 در نمونه های حاوی آلومینا، نسبت به نمونه بدون افزودنی افزایش یافته است که این امر نشان دهنده پیشرفت واکنش در حضور افزودنی است. همچنین قله های مربوط به ZrO_2 و ترکیبات میانی Al-B-O نیز در نتایج پراش قابل مشاهده است. مقایسه شدت قله های مربوط به پراش قابل مشاهده است. در مخلوطهای پودری متفاوت نشان می دهد که افزودن ZrO_2 در مخلوطهای پودری آلمینا منجر به کاهش شدت قله های ZrO_2 شده است. به عبارت دیگر می توان نتیجه گرفت که افزودن آلمینا، منجر به پیشرفت بیشتر واکنش می شود. گفتنی است که علت مشاهده ZrO_2 در محصول، پایداری بالای این اکسید در ضمن احیا است و حضور این ماده در محصول نهایی توسط پژوهشگران دیگر [۱۱، ۱۲] نیز گزارش شده است.

در جدول ۲ مقادیر اندازه دانه دی بوراید زیرکونیم که

شکل ۳- تصویر میکروسکوپ الکترونی از مخلوطهای پودری آسیاب شده: (الف) نمونه بدون افزودنی و (ب) نمونه حاوی ۳ درصد وزنی آلمینا

شکل ۴- الگوی پراش پرتو X مخلوط پودری بدون افزودنی بعد از فعال سازی مکانیکی

سنتز نشان داده شده است. همان گونه که مشاهده می شود در هر سه مخلوط پودری سنتز شده، قله های مربوط به (00-006-0610) ZrB_2 و (00-010-0173, 00-012-0539) Al_2O_3

در حضور افزودنی، مکانیسم سنتز پیچیده است زیرا افزودنی، به طور هم‌زمان بر شرایط مختلف فرایند سنتز احتراقی تأثیرگذار است. آلمینا به دلیل ماهیت تردی که دارد، بر شرایط آسیاب نیز تأثیرگذار است و باعث افزایش فعال سازی پودرها می‌شود. در این حالت، در اثر برخورد آلمینا با ذرات آلومینیوم، چگالی عیوب کریستالی از جمله نابجایی‌ها در سطح مشترک ذرات افزایش می‌یابد و بنابراین با ایجاد کار سختی، شکست ذرات در حین آسیاب آسان می‌شود. از طرف دیگر، آلمینا در برخورد با ذرات ترد (مانند ZrO_2 و اسید بوریک)، با ایجاد ریز حفره‌ها، منجر به جوانه‌زایی ترک و سهولت شکست این ذرات می‌شود. به عبارت دیگر، افزودن آلمینا منجر به ریزشدن ذرات پودر و در نتیجه افزایش سطح مواد اولیه می‌شود که این مساله در بهبود شرایط سیستمیکی سنتز موثر است. از آنجایی که واکنش‌های ترمیت به سطح تماس ذرات وابسته‌اند، انتظار می‌رود کاهش اندازه ذرات و در نتیجه افزایش سطح، دمای انجام واکنش را کاهش دهد که طبق نتایج تحلیل گرمایی (شکل ۲)، دمای سنتز در نمونه‌های حاوی ۳ و ۶ درصد آلمینا در مقایسه با نمونه بدون آلمینا، کاهش یافته است. بنابراین، انتظار می‌رود با کاهش دمای سنتز، رشد دانه‌ها و اندازه دانه محصول نهایی نیز کاهش یابد.

نتایج تحلیل گرمایی هم‌چنین نشان می‌دهد که با افزایش میزان آلمینا به عنوان ماده افزودنی تا ۶ درصد وزنی، گرمای تشکیل واکنش افزایش می‌یابد اما افزایش بیشتر آلمینا تا ۹٪، گرمای تشکیل واکنش را کاهش می‌دهد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که افزودن بیش از اندازه یک ماده افزودنی به عنوان رقیق‌کننده، مطلوب نیست. در پذیرده شناسی این مساله، دو مکانیسم پیشنهاد شده است. در مکانیزم اول، چنانچه افزودنی خنثی باشد، ظرفیت گرمایی را بدون این‌که سهمی در گرمای واکنش داشته باشد، افزایش می‌دهد. بنابراین دمای آدیباپتیک را به زیر مقدار مورد نیاز برای واکنش سنتز احتراقی کاهش می‌دهد و در نتیجه میل احتراقی سیستم کاهش می‌یابد. مکانیسم دوم به این صورت بیان می‌شود که افزودنی بین ذرات

درصد افزودنی	۳	۰	۴۴/۸	ZrB ₂ پس از سنتز بر حسب مقدار آلمینا	۶
ZrB ₂ (nm)	۵۳	۵۰	۴۴/۸		

به روش دبای-شرر محاسبه شده، آورده شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود با افزایش مقدار آلمینا تا ۶ درصد وزنی، اندازه دانه دی‌بوراید زیرکونیم از ۵۳ به ۴۴/۸ نانومتر کاهش یافته است.

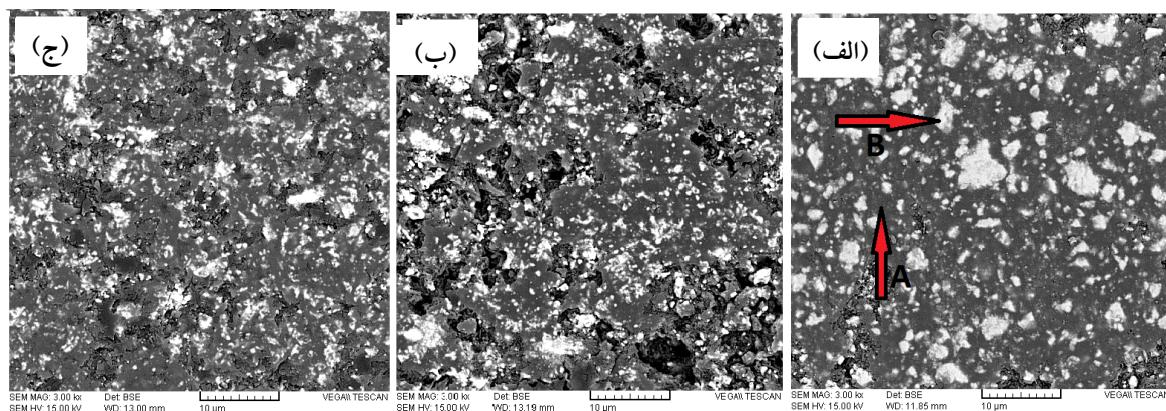
در شکل ۶ تصاویر میکروسکوپ الکترونی روشنی ترکیبات پودری پس از سنتز در دمای ۶۵۰ درجه سانتی‌گراد نشان داده شده است. توزیع ذرات تقویت کننده در زمینه و کاهش اندازه آن‌ها در نمونه‌های حاوی افزودنی در مقایسه با نمونه بدون افزودنی، اثر افزودن آلمینا بر تولید کامپوزیت را نشان می‌دهد. تحلیل EDX از زمینه و فاز تقویت کننده (شکل ۶-الف) در شکل ۷ آورده شده است. با توجه به نتایج تحلیل، می‌توان نتیجه گرفت که ذرات تقویت کننده ZrB₂ در زمینه Al_2O_3 توزیع شده‌اند. هم‌چنین عدم حضور قله مربوط به عنصر آهن در این تحلیل، نشان می‌دهد که آسیاب‌کاری به مدت ۵ ساعت سبب ورود ناخالصی آهن به مواد اولیه نشده است.

۴- بحث

مکانیسم سنتز در نمونه بدون افزودنی، مشابه مکانیسمی است که قبلًاً توسط سایر پژوهشگران هم گزارش شده است [۱۰، ۱۱]. در شروع گرمایش، ابتدا اسید بوریک تجزیه می‌شود. سپس در دمایی کم‌تر از نقطه ذوب آلومینیوم، ترکیبات میانی از آلومینیوم و بور تشکیل می‌شود [۱۰]. این ترکیبات در دمای حدود ۶۵۰ درجه سانتی‌گراد طبق واکنش (۲)، منجر به احیای اکسید زیرکونیم می‌شوند که در نهایت با واکنش زیرکونیم و بور، ZrB₂ تشکیل می‌شود.

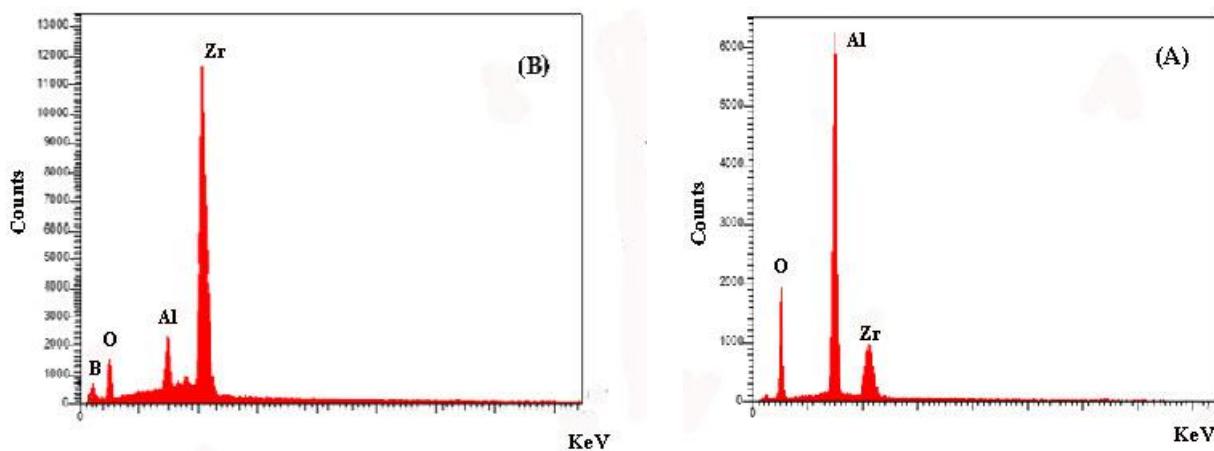
$$3AlB_2 + 3ZrO_2 + Al \rightarrow 3ZrB_2 + 2Al_2O_3 \quad (2)$$

$$\Delta H_{298} = -567.4 \text{ KJ}$$

شکل ۶- تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی نمونه های سنتز شده در دمای ۶۵۰ درجه سانتی گراد

حاوی مقادیر متفاوت افزودنی: (الف) بدون افزودنی، ب) ۳ درصد و ج) ۶ درصد

شکل ۷- تحلیل EDX از فازهای مشاهده شده در شکل ۴-الف که با A (زمینه) و B (فاز تقویت کننده) مشخص شده اند

آلومینیوم-اکسید آهن، دمای احتراق را کاهش می‌دهد و با توجه به شرایط آسیاب مکانیکی، شروع احتراق را متوقف می‌نماید [۷].

۵- نتیجه گیری

در این پژوهش، اثر افزودن مقادیر متفاوت آلومینا بر سنتز احتراقی کامپوزیت آلومینا-دیبوراید زیرکونیم با استفاده از ترکیب پودری اولیه آلومینیوم، اکسید زیرکونیم و اسید بوریک بررسی شد. نتایج به دست آمده نشان داد افزودن آلومینا اندازه ذرات را در حین آسیاب مکانیکی کاهش می‌دهد، بنابراین

واکنش کننده قرار می‌گیرد؛ بنابراین سطح تماس کاهش یافته، در نهایت سرعت انجام واکنش کاهش می‌یابد [۷]. گفتنی است که افزودنی، شرایط سنتز را با مکانیسم‌های دیگری هم تحت تأثیر قرار می‌دهد. به عنوان نمونه، افزودنی بر خواص مکانیکی پودر اثر می‌گذارد و در حین آسیاب مکانیکی، در نحوه تغییر اندازه ذرات پودر مؤثر است. البته بررسی تک تک این عوامل به طور جداگانه دشوار است [۱۳، ۱۴]. نتایج مشابهی در مورد اثر افزودن بیش از اندازه ماده افزودنی در سیستم‌های دیگر نیز گزارش شده است. به عنوان نمونه، نشان داده شده است که افزودن ۲۵ درصد وزنی آلومینا به ترکیب استوکیومتری

حاوی ۶ درصد کاهش می‌یابد. لذا در این ترکیب میل احتراقی سیستم کاهش می‌یابد و واکنش بطور کامل انجام نمی‌شود.

گرمای تشکیل افزایش می‌یابد که نتیجه آن افزایش مقدار ZrB_2 تشکیل شده و کاهش اندازه دانه آن است. در ترکیب پودری حاوی ۹ درصد وزنی آلومینا، گرمای تشکیل نسبت به نمونه

واژه‌نامه

1. self-propagating high-temperature synthesis
2. mechanically activated self-propagating high-temperature synthesis

3. glove box
4. scanning electron microscopy
5. energy-dispersive X-ray spectroscopy

مراجع

1. کلاتر، م., سرامیک‌های سازه‌ای دما بالا، چاپ اول، انتشارات دانشگاه بیزد، ۱۳۸۷.
2. Upadhyay, K., Yang, J.M. and Hoffman, W.P., "Advanced Materials for Ultrahigh Temperature Structural Application Above 2000 °C", *American Ceramic Society Bulletin*, Vol. 76, pp. 51-56, 1997.
3. Mishra, S.K., Das, S.K. and Sherbakov, V., "Fabrication of $Al_2O_3-ZrB_2$ In Situ Composite by SHS Dynamic Compaction: A Novel Approach", *Composites Science and Technology*, Vol. 67, pp. 2447-2453, 2007.
4. Patil, K.C., Aruna, S.T. and Mimani, T., "Combustion Synthesis: An Update", *Current Opinion in Solid State and Materials Science*, Vol. 6, pp. 507-512, 2002.
5. Aruna, S.T. and Mukasyan, A.S., "Combustion Synthesis and Nanomaterials", *Current Opinion in Solid State and Materials Science*, Vol. 12, pp. 44-50, 2008.
6. Mossino, P., "Some Aspects in Self-Propagating High-Temperature Synthesis", *Ceramics International*, Vol. 30, pp. 311-332, 2004.
7. Takacs, L., "Self-sustaining Reactions Induced by Ball Milling" *Progress in Materials Science*, Vol. 47, pp. 355-414, 2002.
8. Atong, D. and Clark, D.E., "Ignition Behavior and Characteristics of Microwave-Combustion Synthesized Al_2O_3-TiC Powders", *Ceramics International*, Vol. 30, pp. 1909-1912, 2004.

9. Guoxi, L., Dongming, Y. and Jinyong, Z., "Microstructure and Mechanical Properties of $TiB_2-Al_2O_3$ Composites", *Journal of Wuhan University of Technology- Materials Science Ed.*, Vol. 26, pp. 696-699, 2011.
10. Taherzadeh Mousavian, R., Sharifi, S. and Shariat, M.H., "Microwave-Assisted Combustion Synthesis in a Mechanically Activated $Al-TiO_2-H_3BO_3$ System", *International Journal of Refractory Metals and Hard Materials*, Vol. 29, pp. 281-288, 2011.
11. Khanra, A.K., "Reaction Chemistry during Self-Propagating High-Temperature Synthesis (SHS) of $H_3BO_3-ZrO_2-Mg$ system", *Materials Research Bulletin*, Vol. 42, pp. 2224-2229, 2007.
12. Deris, L., Sharifi, S. and Akbari, G.H., "Effect of Milling Speed on Mechanical Activation of $Al/ZrO_2/H_3BO_3$ System to Prepare $Al_2O_3-ZrB_2$ Composite Powder", *Journal of Thermal Analysis Calorimetry*, Vol. 115, pp. 401-407, 2014.
13. Mishra, S.K., Rura, P.K.P., Das, S.K. and Shcherbakov, V., "Effect of Alumina Diluent on the Fabrication of In-Situ Al_2O_3-Ti/ZrB_2 Composite by Self Propagating High Temperature Synthesis Dynamic Compaction", *Metallurgical and Materials Transactions B*, Vol. 37B, pp. 641-647, 2006.
14. Deqing, W., "Effects of Additives on Combustion Synthesis of $Al_2O_3-TiB_2$ Ceramic Composite", *Journal of the European Ceramic Society*, Vol. 29, pp. 1485-1492, 2009.